

Aan De voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Plein 2
2511 CR Den Haag

Datum 7 juni 2007

Ons kenmerk C2007015467

Uw kenmerk 17-DEF-B-204

Onderwerp Aanpak wangedrag militairen buiten werktijd

In antwoord op de brief van de vaste commissie voor Defensie van 26 maart 2007, kenmerk 17-DEF-B-024 waarin wordt gevraagd naar de aanpak van wangedrag van militairen buiten diensttijd, bericht ik u het volgende. Militairen die verdacht worden van strafbare feiten staan in beginsel terecht voor de militaire politierechter of de militaire kamer van de rechtbank te Arnhem. Om zeker te stellen dat Defensie op de hoogte is van veroordelingen van militairen door de militaire rechter, worden de zittingen van de militaire kamer en de militaire politierechter door een vertegenwoordiger van Defensie bijgewoond. Op deze wijze is Defensie in het algemeen op de hoogte van wangedrag gepleegd door militairen die daarvoor in Arnhem hebben terechtgestaan en kan zij in voorkomende gevallen rechtspositioneel optreden.

Militairen die zich schuldig maken aan wangedrag, maar tijdens het verhoor van de politie niet meedelen dat zij militair zijn, staan terecht bij de rechtbank van de plaats waar zij zich aan het strafbare feit hebben schuldig gemaakt. In Nederland zijn verdachten niet verplicht aan hun eigen veroordeling en de wijze waarop dit geschiedt medewerking te verlenen. Als evenwel tijdens het onderzoek ter terechtzitting bij de rechter blijkt dat betrokken verdachte militair is, wordt de zaak overgedragen aan de rechtbank in Arnhem tenzij er sprake is van mededaders die geen militair zijn. Ook in gevallen dat tijdens de zitting niet is gebleken dat de betrokken verdachte militair is, ontloopt deze de nadere beoordeling van Defensie niet, aangezien bij het periodieke veiligheidsonderzoek door de Militaire Inlichtingen en Veiligheidsdienst ook justitiële antecedenten, waaronder veroordelingen, worden betrokken. Bij het verlenen van de verklaring van geen bezwaar, noodzakelijk om een vertrouwensfunctie te kunnen vervullen, wordt onderzoek ingesteld naar de strafrechtelijke documentatie. Als daaruit blijkt dat defensiemedewerkers zich hebben schuldig gemaakt aan bepaalde strafbare feiten, wordt de

Defensie

verklaring van geen bezwaar ingetrokken. Aangezien vrijwel alle defensiefuncties vertrouwensfuncties zijn, leidt het intrekken van de verklaring van geen bezwaar in feite tot ontslag. Overigens gaat het hierbij niet om grote aantallen verdachten.

Voor informatieverstrekking door het Openbaar Ministerie geldt het volgende. De wettelijke basis voor het verstrekken van strafvorderlijke gegevens wordt gevonden in de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens. Deze wet bepaalt onder meer dat het College van procureurs-generaal voor zover dit noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend algemeen belang strafvorderlijke gegevens kan verstrekken. Deze situatie doet zich bijvoorbeeld voor in gevallen waarin de vraag moet worden beoordeeld of een rechtspositionele maatregel moet worden genomen.

Het beleid van het Openbaar Ministerie hieromtrent is vastgelegd in de aanwijzing "Verstrekking strafvorderlijke gegevens voor buiten de strafrechtspleging gelegen doeleinden". Uitgangspunt is dat in beginsel alleen strafvorderlijke gegevens worden verstrekt indien er een vonnis is van de strafrechter. Verstrekking in een eerder stadium is mogelijk als het Openbaar Ministerie na beoordeling van de strafzaak van mening is dat er sprake is van spoedeisende belangen. In de praktijk informeert het Openbaar Ministerie Defensie regelmatig over strafzaken tegen militairen. Veelal bestaat dat informeren uit het noemen van de verdenking en de zittingsdatum om Defensie in de gelegenheid te stellen daarbij aanwezig te zijn. Alleen in uitzonderingsgevallen gaat de informatieverstrekking in een vroegtijdig stadium verder.

In de regel is Defensie pas op de hoogte van de verdenking tegen een militair, wanneer informatie door het Openbaar Ministerie is verstrekt of wanneer het ter kennis komt van de vertegenwoordiger van Defensie die aanwezig is bij de zittingen van de militaire kamer en de militaire politierechter. Wanneer Defensie op de hoogte is van wangedrag van een militair, wordt zo snel mogelijk gezien of - nog afgezien van een eventuele strafrechtelijke veroordeling - de gedraging aanleiding geeft tot rechtspositionele maatregelen en eveneens of de ernst van het feit aanleiding geeft om de verklaring van geen bezwaar in te trekken.

Defensie

Samenvattend: iedere militair die zich schuldig maakt aan wangedrag, dat leidt tot een strafrechtelijke veroordeling, moet zich daarover vroeger of later tegenover zijn werkgever verantwoorden.

DE STAATSSECRETARIS VAN DEFENSIE